

Věc C-513/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

9. srpna 2023

Předkládající soud:

Administrativen sad Pleven (Správní soud Pleven, Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. července 2023

Žalobkyně:

Obština Pleven (Obec Pleven, Bulharsko)

Žalovaný:

Rakovoditel na Upravljavaštia organ na Operativna programa „Regioni v rastež“ 2014–2020 (vedoucí řídicího orgánu operačního programu „Rozvoj regionů“ 2014–2020)

Předmět původního řízení

Věc se týká žaloby podané obcí proti správnímu aktu, kterým jí byla uložena finanční oprava ve výši 25 % způsobilých výdajů v souvislosti se smlouvou, kterou uzavřela v rámci řízení o zadání veřejné zakázky s dodavatelem jedné z částí.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad čl. 42 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ve spojení s bodem 2 její přílohy VII, zejména výrazu „nebo rovnocenný“ ohledně normy, která má být dodržena, a to na základě čl. 267 prvního pododstavce písm. b) SFEU.

Předběžná otázka

Musí být čl. 42 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES ve spojení s bodem 2 její přílohy VII vykládán v tom smyslu, že je přípustná taková vnitrostátní právní norma a judikatura, podle které je veřejný zadavatel v oznámení o zakázce vždy povinen uvést u každého odkazu na povinnou normu slova „nebo rovnocenná“, a to i tehdy, pokud musí být dodržena harmonizovaná norma, která byla vytvořena na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS resp. na základě zrušené směrnice Rady 89/106/EHS?

Předpisy unijního práva a judikatura

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, body 1, 2, 14 a 16 odůvodnění, čl. 17 odst. 1

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046, článek 160

Nařízení č. 1303/2013, čl. 2 bod 36 a čl. 152 odst. 1; nařízení č. 1083/2006, čl. 2 bod 7

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, článek 42 a příloha VII body 1 a 2

Rozsudky Soudního dvora ze dne 27. října 2016, C-613/14, bod 40, a ze dne 17. prosince 2020 ve spojených věcech C-475/19 P a 688/19 P, body 65 a 66

Vnitrostátní právní předpisy

Zakon za obšestvenite porački (zákon o zadávání veřejných zakázek, dále jen „ZOP“), čl. 2 odst. 1 body 1 a 2 a odst. 2, čl. 18 odst. 1 bod 12, čl. 48 odst. 2, čl. 59 odst. 2, čl. 107 bod 1, čl. 112 odst. 1 bod 2, čl. 181 odst. 4

Naredba Nr. RD-02–20–1 ot 5 fevuari 2015 za uslovijata i reda za vlagane na stroitelni produkti v stroežite na Republika Balgaria (nařízení č. RD-02–20–1 ze dne 5. února 2015 o podmínkách a postupech pro používání stavebních výrobků na stavbách v Bulharské republice), přijaté ministrem pro regionální rozvoj a veřejné práce (Ministar na regionalnoto razvítie i blagoustrojstvoto) (státní věstník č. 14 ze dne 20. února 2015, v platnosti od 1. března 2015)

Naredba za posochvane na nerednosti, predstavljavašti osnovania za izvaršvane na finansovi korekcii, i procentnitate pokazateli za opredeljane razmera na finansovite korekcii po reda na Zakona za upravlenie na sredstvata ot Evropejskite strukturni i investicionni fondove (nařízení, kterým se stanoví nesrovnalosti opravňující k provedení finančních oprav a příslušná procentní sazba oprav podle správy prostředků z ESI fondů) (schválené rozhodnutím Rady ministrů č. 57 ze dne 28. března 2017, státní věstník č. 27 ze dne 31. března 2017, v platnosti od 31. března 2017)

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 V dotčeném soudním řízení je napadeno rozhodnutí č. RD-02-36-313 ze dne 20. března 2023 vydané vedoucím řídicího orgánu operačního programu „Rozvoj regionů“ 2014–2020 (dále jen „řídící orgán“), kterým byla obci Pleven stanovena finanční oprava ve výši 25 (dvacet pět) % způsobilých výdajů v souvislosti se smlouvou č. BG16RFOP001-1.007-0004-C01-S-09 (IRO-2541)/23.03.2021, kterou obec uzavřela s dodavatelem, společností „DIKISTROY“ EOOD, na částku 1 449 180,17 bulharských Leva (BGN) bez DPH, 1 739 016,20 BGN s DPH. Celková výše finanční opravy činí 434 754,05 BGN s DPH.
- 2 Obec Pleven je příjemcem ze správní smlouvy č. RD-02-37-44 ze dne 10. července 2020 a přílohy 1 této smlouvy, kterou uzavřela s ministerstvem pro regionální rozvoj a veřejné práce (Ministerstvo na regionalnoto razvítie i blagoustrojstvoto, dále jen „MRRB“) o poskytnutí finanční podpory v rámci prioritní osy 1 „Udržitelný a integrovaný rozvoj měst“ operačního programu „Rozvoj regionů“, řízení BG16RFOP001-1.001-039 „Realizace integrovaných plánů revitalizace a rozvoje měst 2014–2020“ za účelem naplňování projektového záměru BG16RFOP001-1.007-0004 „Vytvoření udržitelného městského prostředí v Plevenu – stupeň 2“.
- 3 V souvislosti s touto smlouvou obec provedla řízení k zadání veřejné zakázky, a sice veřejné výběrové řízení ve smyslu čl. 18 odst. 1 bodu 12 ZOP s názvem „Realizace stavebních prací v rámci renovace lineárních objektů na území města Pleven, sestávající ze tří částí“. Zadávací dokumentace obsahuje rovněž požadavky uvedené v rozhodnutí, jenž je předmětem řízení.
- 4 Z celkem 17 předložených nabídek, z nichž šest se týkalo první části, vybral Výbor k posouzení, vyhodnocení a výběru předložených nabídek, jmenovaný starostou nařízením z října 2020, po vyloučení části účastníků tři účastníky do výběru na první část. Po otevření cenových nabídek byli vybráni dva účastníci, protože třetí v mezichase svou nabídku vzal zpět. Pořadí účastníků pro první část bylo určeno rozhodnutím starosty o výběru dodavatelů vypsanych částí č. RD-10-159/16.02.2021. Na základě zprávy předsedy výboru, podle níž byl název výběrového řízení v protokolech a v rozhodnutí uveden nesprávně a na základě jeho návrhu na opravu byli dodavatelé jednotlivých částí určeni dodatečně rozhodnutím starosty č. RD-10-186/19.02.2021. Na základě tohoto výběru byla

uzavřena smlouva na první část uvedená v bodě 1 výše. Přílohou této smlouvy byla technická specifikace a rozvrh práce.

- 5 Řídicímu orgánu byl ke kontrole doručen kontrolní list, v němž bylo vyjádřeno podezření na nesrovnalosti, a na tomto základě bylo zahájeno správní řízení. Obec byla dopisem č. 99-00-6-69/17.02.2023 informována o podezření na nesrovnalosti a byla jí poskytnuta možnost přednést důvody a předložit písemné důkazy, které vyvrací prvotní zjištění řídicího orgánu týkající se nesrovnalostí. Obec Pleven podala odpor č. BG16RFGP001-1.007-0004-C02-M061 ze dne 2. března 2023 se stejnými námitkami, které uvádí ve svém žalobním návrhu.
- 6 Ve věci projednávané u předkládajícího soudu byl předložen dopis Bulharského normalizačního institutu (Bulgarski Institut po standartizacia, dále jen „BIS“), v němž se uvádí:

„Bulharská norma BDS 624:1987 Betonové obrubníky byla dne 25. března 2005 nahrazena bulharskou normou BDS EN 1340:2005 Betonové obrubníky pro dláždění, která je nyní v platnosti. Požadavky a zkušební metody Norma byla předmětem opravy BDS EN 1340:2005/AC:2006.

Bulharská norma zavádějící evropskou normu BDS EN 60332-1-2:2006 Zkoušky elektrických a optických kabelů v podmínkách požáru – část 1-2 Zkouška svislého šíření plamene pro vodiče nebo kabely s jednou izolací – Postup pro 1 kW směsný plamen je jednotně zavedená mezinárodní norma IEC 60332-1-2:2004. Tato norma byla předmětem opravy IEC 60332-1-2: 2004/AMD1:2015 ED1 a tří změn: BDS EN 60332-1-2:2004/11:2015, BDS EN 60332-1-2:2004/11:2017 a BDS EN 60332-1-2:2004/A12:2021.“

K otázce, zda existují rovnocenné normy, se v dopisu BIS uvádí: „V normalizaci neexistuje koncepce ‚rovnocenných norem‘. Vyplývá to ze zásady mezinárodní, evropské a národní normalizace, podle které může pro jeden objekt existovat pouze jedna norma. Normy, které obsahují různá referenční čísla nebo stejná čísla, ale s jiným rokem vydání, nemohou být rovnocenné.

V současnosti je v platnosti norma BDS EN 1340:2005, kterou byla zrušena norma BDS 624:1987, a norma BDS EN 60332-1-2:2006, která nahradila normu BDS EN 50265-2-1:2002.

- 7 Je-li evropská norma zaváděna jako národní norma, musí BIS jako bulharská národní normalizační organizace národní normu, která je s ní v rozporu, zrušit, aby dodržela zásadu harmonizace, která je klíčovou zásadou volného evropského trhu.

Je-li vytvořeno nové znění normy, pak se jím zpravidla ihned zrušuje původní znění normy. V některých případech se toto zrušení na určitou dobu odloží a po tuto dobu jsou pak použitelná obě znění normy, jedná se o takzvané období společné platnosti.“

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 8 Žalovaný řídicí orgán tvrdí, že při provádění zadávacího řízení došlo ke třem porušením, přičemž pouze první z nich je důvodem žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, a sice: porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 48 odst. 2 ZOP ve spojení s jeho čl. 2 odst. 1 body 1 a 2 – protiprávní výběrové kritérium. V technických specifikacích pro první část jsou uvedeny tyto normy: – BDS 624–87; – BDS EN 1340:2005; – EN 60332–1–2. Zadavatel nestanovil možnost, že uchazeč může předložit nabídku rovnocennou těmto normám, čímž porušil čl. 48 odst. 2 ZOP, podle kterého musí být každý odkaz na normu, specifikaci, technické posouzení, technické schválení nebo technickou referenci ve smyslu odst. 1 bodu 2 doprovázen slovy „nebo rovnocenný“. S ohledem na takto formulovanou podmínku má řídicí orgán za to, že zadavatel neodůvodněně omezil možnost účasti osob, které mohly zajistit provedení zakázky za použití rovnocenných norem. Porušení je s ohledem na potenciální finanční dopady významné. Je poukazováno na skutečnost, že stavební výrobky na investiční záměry musí podle článku 6 nařízení č. RD-02–20–1 ze dne 5. února 2015 o podmínkách a postupech pro používání stavebních výrobků na stavbách v Bulharské republice vykazovat požadované vlastnosti v souladu s harmonizovanými technickými specifikacemi nařízení (EU) č. 305/2011, s nařízeními uvedenými v čl. 3 odst. 3, nařízeními v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 3 odst. 4 a vnitrostátními požadavky na účel použití. Při formulování zadávacích podmínek je ovšem zadavatel povinen doprovodit každý odkaz na normu slovy „nebo rovnocenný“. V tomto směru je nezbytné odkázat na výklad v rozsudku č. 7298 ze dne 16. května 2019 Nejvyššího správního soudu (Varchoven administrativen sad) ve správní věci č. 2451/2019.
- 9 V napadeném rozhodnutí bylo uvedeno rovněž porušení článku 160 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 a rovněž nesrovnalosti ve smyslu čl. 2 bodu 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013. Ta mají podle názoru řídicího orgánu finanční dopady, protože se o nesrovnalost může jednat i tehdy, pokud existuje možnost, že dojde k poškození rozpočtu, aniž je nezbytně existenci konkrétního finančního dopadu prokázat. První porušení představuje zejména nesrovnalost ve smyslu čl. 11 písm. b) přílohy 1 k čl. 2 odst. 1 nařízení o stanovení nesrovnalostí, které může odůvodňovat finanční opravy a příslušnou procentní sazbu oprav podle správy prostředků z ESI fondů, protože se tato nesrovnalost týká použití kritérií přidělení, které nejsou diskriminující z vnitrostátních/regionálních/místních důvodů, nýbrž vedou k tomu, že je omezen přístup uchazečů nebo účastníků k dotčenému výběrovému řízení. Podle čl. 5 odst. 1 nařízení o stanovení nesrovnalostí se finanční oprava určí podle zásady proporcionality, protože není možné skutečně vyčíslit finanční dopady porušení. Finanční oprava byla v souladu s článkem 7 nařízení o stanovení nesrovnalostí stanovena nejvyšší možnou sazbou ve výši 25 %.
- 10 Odpor podaný obcí Pleven dne 2. března 2023 byl řídicím orgánem zamítnut jako neopodstatněný.

- 11 Žalobkyně, obec Pleven, napadla toto rozhodnutí s odůvodněním, že není slučitelné s hmotným právem. Zjištění řídicího orgánu týkající se porušení, kterých se měla dopustit jako veřejná zadavatelka při zadání a provádění řízení k zadání veřejné zakázky a při uzavření předmětné smlouvy, jsou nesprávná, neopodstatněná a neslučitelná s ustanoveními ZOP a zákona o územním plánování (zákon za ustrojstvo na teritorijata, dále jen „ZUT“). V žalobě se k prvním porušení uvádí, že technické specifikace pro první část odkazují na normy BDS 624–87, BDS EN 1340:2005 a EN 60332–1–2, přičemž účastníkům není umožněno předložit rovnocennou nabídku. Řídicí orgán tvrdí, že veřejná zadavatelka neodůvodněně omezila možnost účasti osob, které jsou schopné předložit rovnocennou nabídku na provedení zakázky, tak tomu ale z následujících důvodů není:
- 12 Norma BDS 624–87 upravuje materiálové zkoušky, vlastnosti, požadavky a zkušební metody pro cement, betonové prefabrikáty na obrubníky, žlaby a doplňkové prvky, které se podle bulharských státních norem (bulgarski daržaven standart) používají na dláždění komunikací a na zastřešení. Uvedená norma BDS EN 1340:2005 je současně „harmonizovanou normou“ ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. V čl. 2 odst. 2 nařízení č. RD-02–20–1 ze dne 5. února 2015 se uvádí, že „se při projektování staveb [...] stanoví a při jejich provádění použijí stavební produkty, které zajišťují, že budou splněny základní požadavky na stavby stanovené v příloze 1 nařízení (EU) č. 305/2011“. Z tohoto důvodu nemělo neuvedení slov „nebo rovnocenný“ za následek odrazení potenciálních uchazečů od účasti na zadávacím řízení, jak tvrdí řídicí orgán, protože účastníci musí podle nařízení a technické specifikace použít takové obrubníky, které splňují požadavky bulharských státních norem (bulgarski daržaven standart) nebo normy harmonizované podle nařízení (EU) č. 305/2011. V projednávané věci je normou rovnocennou s BDS harmonizovaná norma BDS EN, přičemž žádná jiná rovnocenná norma neexistuje, protože každá jiná norma by porušovala nařízení č. RD-02–02–1 a nařízení (EU) č. 305/2011. Veřejná zadavatelka sice čl. 48 odst. 2 ZOP formálně nedodržela, ale toto formální porušení nemá žádný finanční dopad, protože ohledně prostředků z ESI fondů (evropské strukturální a investiční fondy) nevznikla žádná škoda a třetí znak skutkové podstaty nesrovnalosti není naplněn.
- 13 Žaloba upozorňuje na skutečnost, že norma EN 60332–1–2 stanoví zkoušky svislého šíření plamene pro kabely. Jedná se o harmonizovanou normu, která definuje postup pro zkoušení odolnosti proti svislému šíření plamene pro izolované elektrické vodiče nebo kabely nebo optické kabely s jednou izolací v podmínkách požáru. Norma EN 60332–1–2 je norma pro zkoušení kabelů, která je obecně platná na území EU, a v technických specifikacích je uvedena v souvislosti s pasivními protipožárními opatřeními. Norma uváděná v projednávané věci – EN 60332–1–2 – je harmonizovaná norma ve smyslu nařízení (EU) č. 305/2011, přičemž rovnocenná norma neexistuje, protože každá jiná norma porušuje nařízení č. RD-02–20–1 a nařízení (EU) č. 305/2011. Veřejná

zadavatelka sice čl. 48 odst. 2 ZOP formálně nedodržela, ale toto formální porušení nemá žádný finanční dopad, protože ohledně prostředků z ESI fondů nevznikla žádná škoda, tzn. že není naplněn třetí znak skutkové podstaty nesrovnalosti.

- 14 Žalobkyně má z uvedených důvodů za to, že se nejedná o porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 48 odst. 2 ZOP ve spojení s jeho čl. 2 odst. 1 body 1 a 2 ZOP, který představuje nesrovnalost ve smyslu bodu 11 přílohy 1 k čl. 2 odst. 1 nařízení o stanovení nesrovnalostí, a navrhuje proto, aby celé rozhodnutí, včetně konstatování porušení v bodě 1 napadeného rozhodnutí, bylo zrušeno.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 15 Z popsaného skutkového stavu vyplývá řada otázek, které jsou relevantní pro posouzení legitimacy napadeného rozhodnutí: Jedná se o nesrovnalost ve smyslu čl. 2 bodu 36 nařízení č. 1303/2013 (resp. čl. 2 bodu 7 nařízení č. 1083/2006 s ohledem na čl. 152 odst. 1 nařízení 1303/2013), podle kterého se „nesrovnalostí“ rozumí jakékoli porušení ustanovení unijního právního předpisu, totiž: 1. Je porušení ustanovení unijního práva jako důsledek jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu prokázáno; 2. vznikla škoda pro rozpočet Evropské unie, která nastala nebo může nastat v podobě neoprávněného/neodůvodněného výdaje, a 3. existuje příčinná souvislost mezi porušením a škodou?
- 16 Předkládající soud zejména musí ohledně porušení popsaného pro účely této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které je uvedeno v bodě 1.1 napadeného rozhodnutí, ve svém rozsudku určit, zda toto porušení představuje
- a) porušení bodu 11 písm. b) přílohy 1 k čl. 2 odst. 1 nařízení o stanovení nesrovnalostí ve znění platném v okamžiku předmětného rozhodnutí o provedení finanční opravy – bod 11: „Použití: – důvodů vyloučení, kritérií výběru, kritérií přidělení nebo podmínek provedení zakázky nebo technických specifikací, které nejsou diskriminující ve smyslu bodu 10 této přílohy, omezují ale přístup uchazečů nebo účastníků.“, b – případy, v nichž byla použita diskriminující kritéria/podmínky/specifikace, je ovšem zachována minimální míra hospodářské soutěže, tzn. že byly odevzdány dvě nebo více nabídek, které splňují kritéria výběru;
 - b) porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 48 odst. 2 ZOP ve spojení s jeho čl. 2 odst. 1 body 1 a 2 ZOP a
 - c) porušení článku 160 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046.
- 17 Pro vyjasnění a správnou odpověď na část těchto otázek je nezbytný výklad práva Společenství, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady, která byla provedena do bulharského práva, jejíž cíl a obsah ale s ohledem na tvrzenou

neexistenci porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 48 odst. 2 ZOP ve spojení s jeho čl. 2 odst. 1 body 1 a 2 ZOP není jasný.

- 18 Soud konkrétně s ohledem na dodatek, který nebyl uveden v dokumentaci, že je možná nabídka obrubníků a kabelů rovnocenná s uvedenými normami, vzal v úvahu následující: Článek 48 odst. 2 ZOP, který měl být porušen, stanoví, že každý odkaz na normu, specifikaci, technické posouzení nebo technické schválení ve smyslu odst. 1 bodu 2 musí být doprovázen slovy „nebo rovnocenný“. V projednávané věci je nesporné, že zadávací dokumentace tento odkaz ohledně norem neobsahovala.
- 19 Článek 48 odst. 2 ZOP provádí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, zejména její článek 42 do vnitrostátního práva. Podle čl. 42 odst. 1 první věty nařízení se v zadávací dokumentaci uvádějí technické specifikace vymezené v bodu 1 přílohy VII. V technických specifikacích se stanoví požadované vlastnosti stavebních prací, služeb nebo dodávek. Podle čl. 42 odst. 2 musí technické specifikace hospodářským subjektům poskytovat rovný přístup k zadávacímu řízení a nesmějí vytvářet neodůvodněné překážky pro otevření veřejné zakázky hospodářské soutěži. Podle čl. 42 odst. 3 písm. b) musí být technické specifikace, aniž jsou dotčena právně závazná vnitrostátní technická pravidla, jsou-li v souladu s právem Unie, formulovány jedním z následujících způsobů: [...] b) odkazem na technické specifikace a, v pořadí podle významu, na vnitrostátní normy přejímající evropské normy, evropská technická schválení, obecné technické specifikace, mezinárodní normy nebo jiný technický referenční systém vypracovaný evropskými normalizačními subjekty nebo – pokud tyto neexistují – na vnitrostátní normy, vnitrostátní technická schválení nebo vnitrostátní technické specifikace týkající se projektování, výpočtu a realizace stavebních prací a použití dodávek; každý odkaz je doprovázen slovy „nebo rovnocenný“.
- 20 V uvedeném bodě 2 přílohy VII se uvádí: „normou“ rozumí technická specifikace přijatá uznaným normalizačním subjektem pro opakované nebo průběžné používání, jejíž dodržování není povinné a která patří do jedné z těchto kategorií: a) „mezinárodní normou“ se rozumí norma přijatá mezinárodní normalizační organizací a zpřístupněná veřejnosti; b) „evropskou normou“ se rozumí norma přijatá evropskou normalizační organizací a zpřístupněná veřejnosti; c) „vnitrostátní normou“ se rozumí norma přijatá vnitrostátní normalizační organizací a zpřístupněná veřejnosti.“
- 21 Jak vyplývá z těchto ustanovení, článek 42 směrnice se odkazuje na „normu“ ve smyslu technické specifikace, která byla přijata uznaným normalizačním subjektem pro opakované a průběžné používání, jejíž dodržování není povinné.
- 22 Na druhé straně existuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady

89/106/EHS. Podle prvního a druhého bodu odůvodnění tohoto nařízení musí být stavby navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, domácích zvířat ani majetku a aby neměly nepříznivý dopad na životní prostředí. Tyto předpisy mají přímý vliv na požadavky kladené na stavební výrobky. Tyto požadavky se následně promítají do vnitrostátních norem pro výrobky, technických schválení a jiných technických specifikací a ustanovení, které se vztahují na stavební výrobky. Rozdíly mezi těmito požadavky brání obchodu v rámci Unie. Bod 14 odůvodnění stanoví, že vyžaduje-li zamýšlené použití, aby stavební výrobky v členských státech splňovaly mezní úroveň vlastností ve vztahu k jakékoliv základní charakteristice, tyto úrovně by měly být stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích. Podle bodu 16 odůvodnění by mezní úroveň stanovené Komisí podle tohoto nařízení měly být, s ohledem na ustanovení v členských státech, obecně uznávanými hodnotami pro základní charakteristiky příslušného stavebního výrobku a měly by zajistit vysokou úroveň ochrany ve smyslu článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

- 23 Na základě těchto úvah vypracují evropské normalizační orgány uvedené v příloze I směrnice 98/34/ES postupem podle čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení na žádost harmonizované normy (dále jen „mandát“), které vydává Komise podle článku 6 uvedené směrnice po konzultaci Stálého výboru pro stavebnictví uvedeného v článku 64 tohoto nařízení.
- 24 Právní povaha těchto harmonizovaných norem byla předmětem judikatury Soudního dvora Evropské unie. Předkládající soud se odvolává na rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016, C-613/14, bod 40: „Z výše uvedeného plyne, že harmonizovaná norma, jako je norma dotčená ve věci v původním řízení, která byla přijata na základě směrnice 89/106 a na kterou byly zveřejněny odkazy v Úředním věstníku Evropské unie, je součástí unijního práva, jelikož právě odkazem na ustanovení takové normy se určuje, zda domněnka na základě čl. 4 odst. 2 směrnice 89/106, platí nebo neplatí pro určitý výrobek.“ Uvedená domněnka říká, že členské státy předpokládají, že výrobky jsou vhodné ke svému určenému použití, jestliže umožňují, aby stavby, ve kterých budou použity, plnily základní požadavky uvedené v článku 3 za předpokladu, že tyto stavby budou řádně navrženy a provedeny, a jestliže tyto výrobky jsou opatřeny značkou ES, ze které vyplývá, že vyhovují všem ustanovením této směrnice včetně postupu ověřování shody podle kapitoly V a postupu stanoveném v kapitole III. Předkládající soud odkazuje rovněž na rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 ve spojených věcech C-475/19 P a C-688/19 P, body 65 a 66.
- 25 V projednávané věci jsou uvedené normy týkající se obrubníků a kabelů harmonizovanými normami ve smyslu nařízení, takže je možné je považovat za závazné. Z tohoto důvodu vyvstává otázka, zda se na ně vztahuje článek 42 směrnice o zadávání veřejných zakázek, a na odpovědi na tuto otázku závisí posouzení, zda je zadavatel povinen resp. oprávněn požadovat plnění rovnocenné s příslušnou normou. Je nezbytné vzít v úvahu, že podle dopisu č. 3527/7.06.2023

BIS neexistují jiné normy. Tím je zodpovězena otázka, zda jsou tyto normy pro stavební produkty, totiž obrubníky a elektrické kabely, který musí dodavatel použít na stavbě, závazné.

- 26 Na základě čl. 267 třetího pododstavce má Soudní dvůr Evropské unie výlučnou pravomoc k výkladu předpisů práva Společenství. Senát předkládajícího soudu, který má ve věci rozhodnout, konstatuje po prostudování judikatury Soudního dvora Evropské unie, že Soudní dvůr o této nebo podobné otázce dosud v žádném řízení o výkladu nebo o prohlášení neplatnosti nerozhodoval. Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je předkládána z iniciativy soudu, kterému byla věc předložena k rozhodnutí. Na základě výše uvedeného je nezbytné řízení v projednávané věci přerušit a Soudnímu dvoru předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.